

LENINIZM ŻYJE LENINIZM ZWYCIĘŻA

21 stycznia 1924 roku przestało bić serce największego geniusza nauki, założyciela partii bolszewickiej, organizatora Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji, założyciela pierwszego państwa socjalistycznego na świecie, wodza mas pracujących — tow. Lenina.

„Umarł Ten, który był uosobieniem całej rewolucji rosyjskiej. Ten który plastował ją w swoich myślach, przygotował, urzeczywistnił, uratował. Lenin jest największym i pod każdym względem najczystszy z twórców historii człowiekiem. Nikt więcej nie zdziałał dla ludzkości niż Lenin” (Berbuse).

Całe swoje życie Lenin oddał sprawie wyzwolenia robotników i chłopów spod ucisku kapitału, spod władzy kapitalistów i obszarników — sprawie zbudowania socjalizmu. Życie i działalność tow. Lenina wiąże się ściśle z działalnością wielkiej bohaterkiej partii bolszewików, której był twórcą. Lenin był geniuszem rewolucji; w najcięższych bitwach klasowych Lenin zawsze kroczył na czele ludu. Pod jego kierownictwem zwyciężyła w Październiku Wielka Socjalistyczna Rewolucja w ZSRR. Rewolucja ta była przełomem w powszechnych dziejach ludzkości, zwrotem od starego, kapitalistycznego świata do nowego socjalistycznego.

Swą działalność rewolucyjną, w dziedzinie przeobrażenia społeczeństwa ludzkiego, Lenin oparł na granitowej podstawie marksizmu.

Opanował całą przebogatą treść skarbnicy marksizmu. Lenin był i pozostaje nadal — jak mówił o Nim tow. Stalin — najwinniejszym i najkonsekwentniejszym uczniem Marksa i Engelsa, całkowicie i pod każdym względem opierający się na zasadach Marksizmu. Lenin koryfeusz nauki, niedościgniony mistrz dialektyki materialistycznej, nieustraszenie obalał stare i przeżyte poglądy, wysuwał i rozwiązywał nowe, postawione przez życie zagadnienia, rozwijał naukę marksistowską w nowych warunkach historycznych, w okresie imperializmu.

Lenin był genialnym kierownikiem partii bolszewików, wodzem i nauczycielem klasy robotniczej. Był kierownikiem nowego typu — prostym i skromnym, tysiącami nici związany z masami, wodzem nowych mas — prostych i zwykłych, najgłębszych „nizin” ludzkości, które powstały do walki o swoje wyzwolenie. Równocześnie był On największym geniuszem wszystkich czasów i wszystkich narodów, uzbrojonym w całą bogactwa ludzkiej wiedzy i kultury, władającym po mistrzowsku

wszeczwyćskim orężem proletariatu — rewolucyjnym Marksizmem.

Idee Lenina znalazły swe wcielenie w Związku Radzieckim, w bohaterkiej Wszeczwyćkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) i w Międzynarodówce Komunistycznej, w budujących socjalizm krajach demokracji ludowej. Wcieliły się w pracę i działalność wielkiego współbojownika Lenina, wiernego kontynuatora Jego dzieła — tow. Stalina.

Lenin żyje w umysłach i sercach narodów ZSRR i ludów uciskanych całego świata. Imię Lenina, dla klasy robotniczej i mas pracujących całego świata, brzmi jak płomiennie wezwanie do bezwzględnej walki przeciw ciemnościom, o wolne i szczęśliwe życie, o komunizm.

W ciężkich chwilach Wielkiej Wojny Ojczyźnianej, kiedy Związek Radziecki prowadził śmiertelny bój z imperializmem hitlerowskim, mężna postać wielkiego Lenina była dla bohaterskich narodów ZSRR natchnieniem do nieśmiertelnych czynów ku chwale socjalistycznej ojczyzny. Pod sztandarem Lenina, pod wodzą wielkiego Stalina, własną pierśią bronił naród swojej ojczyzny, bronił zdobyczy rewolucji socjalistycznej, ustroju socjalistycznego, kultury socjalistycznej.

Pokolenie bohaterów radzieckich zrodziło się i wychowało w duchu zwycięskich idei leninizmu — przepojone jest jego wielkim duchem. Miliony synów i córek bezgranicznie oddanych matce-ojczyźnie dokonując nieśmiertelnych czynów bojowych niosło w swych sercach wizerunek wielkiego Lenina. Okryty chwałą sztandar Lenina wznosił dalej Stalin, najwinniejszy syn partii bolszewickiej, godny następcą i kontynuator dzieła Lenina.

W ciągu ostatnich lat które minęły od śmierci tow. Lenina komunizm stał się olbrzymią siłą. Uosobieniem tej siły jest nie tylko Związek Radziecki, uosobieniem tej siły są kraje demokracji ludowej, które wyzwoliły się społecznie i narodowo z wyniku zwycięstw narodu radzieckiego i jego armii w II Wojnie Światowej.

Wiek XX będzie wiekiem całkowitego triumfu leninizmu, będzie on wiekiem leninizmu, który stał się, dla milionów ludzi pracy, drogowskazem jedynie słusznej drogi ku całkowitemu wyzwoleniu ludzkości od kajdan kapitalistów.

Dzieło Lenina i jego nauka żyją i triumfują w Związku Radzieckim, którego narody pod kierownictwem wielkiego Stalina wnoszą potężny gmach komunizmu. Triumfują one w nieustannym wzroście sił demokracji i socjalizmu na całym świecie.

W numerze:

Pod znakiem zwycięstwa Leninizmu	Str. 2
Wielki Przyjaciel Polski	3
Popiersie Lenina	4
Wyjątek z książki M. Ostrowskiego „Jak hartowała się stal”	4

Zachowujcie Iljicza w pamięci, kochajcie go, studiujcie dzieła Iljicza, naszego nauczyciela, naszego wodza.

Walczcie przeciw wrogom wewnętrznym i zewnętrznym i zwyciężajcie ich — jak Iljicz.

Budujcie nowe życie, nowy byt, nową kulturę — jak Iljicz.

Nigdy nie uchylajcie się od spraw drobnych w swej pracy, albowiem z rzeczy małych powstają wielkie — na tym polega jedno z najważniejszych przykazań Iljicza.

J. STALIN

(List towarzysza Stalina, zamieszczony w „Raboczej Gazecie” w pierwszą rocznicę śmierci W. Lenina)

POD ZNAKIEM ZWYCIĘSTWA LENINIZMU

Dwadzieścia siedem lat temu przestało bić płomienne serce Lenina, serce, które każdym rytmem było oddaniem i poświęceniem wszystkich sił sprawie międzynarodowego proletariatu i całej postępowej ludzkości.

Śmierć Lenina wstrząsnęła masami pracującymi całego świata. Wiadomość ta napęliła smutkiem uczciwych ludzi całej kuli ziemskiej. W dzień pogrzebu masy pracujące Związku Radzieckiego 5-minutową ciszą, zatrzymaniem pracy wszystkich maszyn, głosami syren fabrycznych oddały ostatni hołd swojemu Wielkiemu Wodzowi.

Lenin był postacią na miarę całego świata. Jego twórczość rewolucyjna nie zamyka się w ramach Rosji. Nauki Lenina są własnością całej postępowej ludzkości, wszystkich tych, którzy wypowiedzieli walkę staremu ustrojowi wyzysku, nędzy i niewolnictwa, wszystkich tych, którzy wstąpili na drogę przebudowy świata, na drogę walki o szczęście dla wszystkich, na drogę socjalizmu. I dlatego rok rocznie międzynarodowy proletariat, a z nim cała postępowa ludzkość czci pamięć wielkiego Lenina, wspomina Jego bogate życie, studiuje Jego nauki, czerpie natchnienie i moc twórczą z rewolucyjnej działalności Lenina.

Szczególną zasługą Lenina jest założenie rewolucyjnej partii klasy robotniczej, partii nowego typu, partii, która stanęła na czele klasy robotniczej byłego imperium carskiego i poprowadziła masy pracujące do walki o obalenie władzy kapitalistów i obszarników.

Nieodłącznym towarzyszem walki Lenina był Stalin. Lenin i Stalin stworzyli naukę o partii jako czołowym oddziale klasy robotniczej. Lenin twierdził: „Zadna klasa w historii nie osiągnęła panowania, jeżeli nie wysunęła swych wodzów politycznych, swych czołowych przedstawicieli zdolnych do organizowania ruchu i kierowania nim“. Lenin i Stalin stworzyli partię zahartowaną w bojach, partię będącą prawdziwym sztabem klasy robotniczej. Lenin i Stalin jak oka w głowie strzegli czystości szeregów partyjnych. Partia bowiem — uczył Lenin i Stalin — może realizować swoją przodującą, kierowniczą rolę tylko wówczas, jeżeli będzie starannie przestrzegała zasady czystości swych szeregów.

„Zadaniem naszym jest — mówił Lenin w początkowym okresie organizowania partii bolszewickiej — zachować hart, odporność, czystość naszej partii. Powinniśmy starać się podnieść wyżej miano i znaczenie członka partii, wciążyć wyżej i wyżej“.

Szczególną wagę przywiązywał Lenin do sojuszu robotniczo-chłopskiego. Do tego czasu partie socjaldemokratyczne nie zajmowały się sprawami chłopskimi, nie widziały w pracującym chłopstwie sojusznika klasy robotniczej. Lenin od samego początku swej działalności zajmuje się sprawą wyzwolenia chłopów. Lenin oparł się na naukach Marksa i Engelsa o stosunku klasy robotniczej do chłopstwa i w swojej pracy: „Kto to są przyjaciele ludu i jak oni walczą przeciw

Lenin w czasie narady ze swoim najbliższym współpracownikiem J. Stalinem.

socjaldemokratom“ po raz pierwszy wystąpił z ideą rewolucyjnego sojuszu robotników i chłopów, pod kierownictwem klasy robotniczej.

Lenin rozwinął nauki Marksa i Engelsa. „Nie traktujemy bynajmniej teorii Marksa — pisał Lenin — jako coś zakończonego i nietykalnego, przeciwnie, jesteśmy przekonani, iż założyła ona tylko kamienie węgielne tej nauki, którą socjaliści powinni rozwijać dalej we wszystkich kierunkach, jeżeli chcą nadać jej życie“.

Genialna nauka Lenina, o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, przeniknęła do świadomości mas ludowych, wywierając decydujący wpływ na losy rewolucji proletariackiej.

Lenin doszedł do wniosku, „że jest możliwe przerwanie przez proletariat frontu imperialistycz-

nego w jakimś jednym miejscu albo w kilku miejscach, że możliwe jest zwycięstwo socjalizmu początkowo w kilku krajach, albo nawet w jednym, z osobna wziętym kraju, że jednocześnie zwycięstwo socjalizmu we wszystkich krajach jest na skutek nierównomiernego rozwoju kapitalizmu w tych krajach niemożliwe, że socjalizm zwycięży początkowo w jednym albo w kilku krajach, pozostałe zaś kraje w ciągu pewnego czasu pozostaną krajami burżuazyjnymi“.

Ta nauka Lenina stała się kierowniczą zasadą całej partii bolszewickiej. Zwycięstwo Rewolucji Październikowej, zbudowanie socjalizmu na jednej szóstej części świata, naocznie świadczy o genialności nauki Lenina. „Leninizm — to marksizm epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej“. Uczy genialny konty-

nuator myśli i czynów Lenina—Stalin.

Nauka Lenina, Stalina o imperializmie jako gnijącym stadium kapitalizmu, uzbraja masy pracujące całego świata w skuteczny oręż ideologiczny przeciw wrogom ludzkości — imperialistom.

Lenin nie dożył do naszych dni. Wielkie dzieło Lenina kontynuuje Stalin. Na posiedzeniu żałobnym II Wszechnarodowego Zjazdu Rad Stalin przysiągł strzec czystości szeregów partyjnych, wzmacniać dyktaturę proletariatu, pogłębiać sojusz robotniczo - chłopski, wzmacniać Armię Czerwoną, zbrojne ramię narodów radzieckich. Przysięgę złożoną Leninowi narody Radzieckie pod wodzą Stalina święcie dochowały. 27 lat bez Lenina pod wodzą Stalina, to 27 lat walki o zwycięstwo wielkich idei Lenina.

27 lat jakie dzieli nas od śmierci Lenina to, 27 lat tri-

umfalonego pochodu wielkich idei leninizmu.

Idee Lenina—Stalina — były natchnieniem narodów radzieckich w walce o zbudowanie socjalizmu. Człowiek radziecki stał się prawdziwym twórcą nowego, radosnego życia.

Zwycięstwo narodu radzieckiego w ostatniej wojnie przeciwko hitlerowskiemu najeźdźcom — to nowy triumf idei Lenina—Stalina. Związek Radziecki nie tylko obronił swą niepodległość, lecz uratował ludzkość przed groźnym jej ujarzzeniem przez faszystów.

Idee Lenina — Stalina oświetlają drogę narodowi radzieckiemu do komunizmu.

Idee Lenina — Stalina — ich siła i potęga znajdują swój wyraz w sukcesach budownictwa socjalistycznego w Polsce i innych krajach demokracji ludowej, w wiekopomnym zwycięstwie rewolucji chińskiej, w coraz bardziej rozwijającej się walce wyzwolitej w krajach kolonialnych i zależnych.

Idee Lenina — Stalina coraz bardziej opanowują miliony masy ludowe, które pod wodzą swoich komunistycznych i robotniczych partii walczą o pokój, o wolność, o socjalizm.

Niezwycone jest dzieło Lenina — kontynuuje je bowiem wielki Stalin.

*

Lenin głęboko interesował się życiem narodu polskiego i jego walką o społeczne i narodowe wyzwolenie. 35 tomowe zbiorowe wydanie dzieł Lenina zawiera około 400 pracomawiających zagadnienia polskiego ruchu robotniczego.

„Historia naszego ruchu robotniczego — mówił Prezydent Blerut — rozwijała się w bliskim i bezpośrednim związku z teorią i praktyką partii bolszewickiej, kierowanej przez Lenina“. Pierwszym aktem młodej Republiki Radzieckiej była deklaracja praw narodów Rosji podpisana przez Lenina i Stalina. W deklaracji tej uznaje się prawo narodów Rosji do swobodnego samostanowienia, aż do oddzielenia się włącznie i utworzenia samodzielnego państwa. 29 sierpnia 1918 r. został wydany przez Radę Komisarzy Ludowych Dekret głoszący, że wszystkie układy dotyczące rozbioru Polski, zawarte między Rosją carską, a Austro-Węgrami i Prusami, zniesione zostają na zawsze.

Niepodległość więc swoją Polska odzyskała w 1918 r. dzięki zwycięstwu Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, dzięki obaleniu caratu. Po raz drugi w 1944 r. Polska odzyskała — tym razem — prawdziwą niepodległość, dzięki zwycięstwu Armii Radzieckiej nad faszystowską armią, a więc dzięki zwycięstwu wielkich idei Lenina.

Wyzwolony przez Armię Radziecką, kraj nasz buduje socjalizm. Tworzymy nową Polskę, Polskę fabryk, Polskę Nowej Huty i nowej wsi spółdzielczej.

Niechaj więc ta Polska, będzie wiecznym pomnikiem wzniesionym przez nas nieśmiertelnej pamięci Lenina.

LEON PASTERNAK

Włodzimierz Iljicz Lenin

Dudni marsz nasz potężny i milionostopy,
biją strajki w kartele, łamią bruk w barykady,
krwawią chłopskie powstania, płoną nieba stropy
— wstaje świt. Majakowski ogromny i błady
pisze marsz rewolucji dla ludów Europy.
Dzwonią szyby pałaców — już drżą Piotrogrady.

Wpiąłem liść dębowy w stary portret Lenina,
pamięć błyska dziejami walk proletariatu:
gdziekolwiek powstał, zwyciężał lub ginął
gdzie się zrywał do boju i szedł do ataku,
nad nim okrzyk płomienny — Jego — w burzy płynął
i dyby żandarmskie łamał gniewny Spartakus.

W murach więzień w ten dzień purpurowe kokardki,
w dyżurkach policji zrywano telefony,
krew w jezdnię wdeptywał bieg przechodniów wartki
— nam w karczerach Berezki widniał Plac Czerwony.
I nowe szeleściły na drzwiach celi kartki,
nowe w noc szły transporty do Łomży i Wronek.

Stoi Lenin, a pod nim jedna szósta świata,
dymią wokół fabryki, syczą bloki stali,
i choć śle interwencja za atakiem atak
— skrzą się lampy hukowe w eskimoskiej dali.
I patrząc wstecz w historię widzimy nowe lata;
w epoki wichrach — Lenin — wielki jak socjalizm.

WIELKI PRZYJACIEL POLSKI

Postępowa ludzkość całego świata głęboko czci pamięć Włodzimierza Lenina, wielkiego wodza uciemiężonych mas pracujących całego świata, geniusza Wielkiej Rewolucji Październikowej w Rosji, twórcy pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Imię Lenina drogą jest wszystkim postępowym ludziom świata. Dla narodu polskiego jest to ponadto imię wielkiego szermierza o wyzwolenie Polski spod ucisku caratu, bo- wiem Lenin bezpośrednio włożył ogromny wkład w dzieło wyzwolenia Polski.

SPRAWA NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI

Lenin zawsze był rzecznikiem niepodległości państwa polskiego. W ciągu całej swej działalności stale stwierdzał słuszność żądania przez Polskę prawa do samostanowienia. Tezę tę Lenin wypowiedział jeszcze w 1899 r. W swych pracach Lenin wskazywał że o państwowej strukturze Polski powinien decydować sam naród polski; wskazywał że rewolucjonista rosyjski i proletariat rosyjski powinni pomóc narodowi polskiemu w uzyskaniu niezawisłości, dając mu możliwość rozstrzygnięcia kwestii swej struktury państwowej w drodze demokratycznej. Demaskując imperialistyczną politykę caratu i militarysty niemieckiego, Lenin z żelazną logiką dowodził, że Polska wtedy tylko uzyska prawdziwą wolność, kiedy zrzuci z siebie jarzmo rosyjskiego, niemieckiego i rodzimego kapitalizmu. „Wielkoruski (i niemiecki) robotnik obowiązany jest bezwarunkowo wypowiedzieć się za swobodą oddzielenia się Polski“ — pisał Lenin (Dzieła tom XIX str. 219).

DROGA DO WYZWOLENIA — WSPÓLNA WALKA

Lenin podkreślał że całkowite oswobodzenie narodu polskiego jest możliwe tylko jako wynik wspólnej walki rosyjskiego i polskiego proletariatu przeciwko caratowi i burżuazji. Jeszcze w 1903 r. poświęcając specjalny artykuł zagadnieniu niepodległości Polski Lenin pisał w centralnym organie RSDRP „Iskrze“ (Nr 44): „Zawsze będziemy mówili polskiemu robotnikowi: tylko najpełniejsze i najściślejsze przymierze z rosyjskim proletariatem może zaspokoić rządania bieżącej, danej walki politycznej przeciw absolutyzmowi, tylko takłe przymierze da gwarancję całkowitego politycznego i ekonomicznego wyzwolenia“ (Dzieła, tom V str. 343).

Jak wiadomo, w rewolucji lat 1905—1907 w jednym szeregu występowali w walce przeciwko caratowi masy pracujące Rosji i Polski. Lenin w artykułach z tego okresu wysoko ocenił heroizm i ofiarność rosyjskich i polskich robotników.

W r. 1908 w polskim czasopiśmie „Przegląd Socjal-Demokratyczny“ nr 8—9) Lenin pisał, że „wolność Polski jest niemożliwa bez wolności Rosji. A tej wolności nie będzie, jeżeli polscy i rosyjscy robotnicy nie wypełnią

zadań podtrzymania rosyjskich chłopów w ich walce o nacjonalizację ziemi i w doprowadzeniu tej walki do pełnego zwycięstwa zarówno w dziedzinie politycznej jak i agrarnych stosunków...“ (Dzieła, tom XII, str. 328).

Stojąc na pozycjach proletariackiego internationalizmu Lenin bezwzględnie zwalczał wszelkie oportunistyczne odchylenia od jedynej słusznej marksistowskiej linii w kwestii narodowej, wskazując błędy Róży Luksemburg i plectnując ostro zarówno nacjonalizm burżuazji polskiej i PPS — prawicy, jak i „socialistów“ typu Kautsky'ego, trocki- stów i innych, których polityka w istocie rzeczy prowadziła do zachowania ucisku narodow- sciego.

Historia w sposób przekony- wuiacy dowiodła słuszności sta- nowiska Lenina. Tylko proletaria-cka rewolucja w Rosji, obalen- nie caratu, burżuazji i obszarni-ków przyniosły Polsce niepodle- głość.

Niepodległość przyniósł Polsce październik.

W lutym 1917 roku w Rosji zo- stał obalony carat. W październi- ku 1917 roku Wielka Rewolucja Socjalistyczna obaliła panowanie burżuazji i obszarników w Ros- ji. Władzę ujął w ręce lud pra- cujący.

Ruch rewolucyjny w Rosji 1917 roku był bodźcem dla rozwoju rewolucyjno - wolnościowego ru- chu mas ludowych w Polsce. Jed- ną z szeregu przyczyn ruch ten rozwinął się nie po linii in- teresów ludu pracującego. Wład- ze zagarniała burżuazja, korzy- stając z poparcia PPS i oszuku- jąc masy pracujące zmagając się to z okupującymi Polskę Niem- cami, to z burżuazją Ententy. W tym okresie jednak żadne pań- stwo nie miało zamiaru gwaran- tować Polsce niezawisłości i ty- lko lud pracujący Rosji ustami partii bolszewików zdecydowa- nie oświadczył, iż uznaie niepo- dległość Polski. Pierwszym takim dokumentem. proklamującym nie- podległość Polski, była rezolucja Piotrogradzkiej Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich z dnia 27 marca 1917 roku, podpisa- na przez Stalina i Mołotowa.

Wróciwszy do Rosji w kwiet- niu 1917 roku. Lenin przygotowy- wał partię bolszewików do re- wolucji socjalistycznej, do usta- nowienia dyktatury proletariatu. Natomiast w kwestii polskiej Lenin od razu po przyjeździe jas- no i wyraźnie oświadczył, że bol- szewicy nie tylko są za niepo- dległością Polski, lecz będą rów- nież pomagali narodowi polskiemu w wypędzeniu okupantów niemieckich.

Od razu po Rewolucji Paź- dziernikowej — 7 listopada 1917 r. władza radziecka w jednym ze swych pierwszych aktów pań- stwowych — „Dekrecie o poko- ju“ proklamowała prawo naro- dów do samookreślenia.

Po tygodniu, 15 listopada 1917 roku Rada Komisarzy Ludowych ogłosiła „Deklarację praw naro- dów Rosji“, podpisaną przez Le- nina i Stalina. Deklaracja pro-klamowała „prawo narodów Ros- ji do swobodnego samostano- wienia, aż do oddzielenia się

Rzeźba wykonana przez rzeźbiarza S. Mierkurowa. Muzeum Lenina w Moskwie.

włącznie i utworzenia samo- dzielnego państwa“.

Władza radziecka stanowczo powiedziała swe słowa o przy- znaniu Polsce niepodległości. 29 sierpnia 1918 roku Rada Komi- sarzy Ludowych ogłosiła dekret, anulujący wszystkie układy w sprawie rozbiórów Polski, zawar- te między carską Rosją a Austro- Węgrami i Prusami. Był to pierw- szy akt międzynarodowego uz- nania niepodległości Polski.

Lenin uważnie obserwował rozwój rewolucyjnego ruchu w Polsce i energicznie walczył z przeciwnikami niezawisłości Pol- ski — Bucharinem i innymi o- portunistami. Pod tym względem znamieny jest referat Lenina na VIII zjeździe RKP(b) w 1919 ro- ku. Lenin nie pozostawił kamie- nia na kamieniu z też Bucharina i dobitnie dowiódł koniecz- ności bronienia niezawisłości Pol- ski.

AWANTURNICZA POLITYKA REAKCJI POLSKIEJ

Stojący wówczas u władzy w Polsce reakcyjny rząd burżuazy- ny zaprzedał się Entencie i od pierwszych dni zaczął prowadzić wrogą działalność w stosunku do Rosji Radzieckiej. Polska stała się zabawka w rękach burżuazji międzynarodowej, a lud polski znalazł się w nowym podwój- nym jarzmie: krajowych obszar- ników i kapitalistów oraz kapita- łu zagranicznego. Po dwóch nie- udanych pochodach przeciwko Rosji rewolucyjnej, imperialiści Anglii, Francji i USA przysto- wali trzeci pochód, aby zdławić pierwsze na świecie państwo lu- du pracującego. W tym trzecim pochodzie główną rolę miała odegrać Polska. W 1920 roku wier- ny sługa imperialistów zagra- nicznych, panoszących się w Polsce — Piłsudski rozpoczął awanturnicza wyprawę przeciw- ko Rosji Radzieckiej.

Po zawarciu pokoju z Rosyjską Republiką Socjalistyczną, reak- cyjny rząd Polski nie zaprzestał rozsiewania wśród mas ludowych oszczerstw na Związek Radziec- ki, usiłując wszelkimi sposobami rozpalić nienawiść do Rosjan o- raz wzbudzić nienawiść wobec ustroju radzieckiego. Zaślepiona w swej nienawiści do Związku Radzieckiego burżuazja i obszar-

nicy nawet w chwili śmiertelnego niebezpieczeństwa które zagro- ziło Polsce w 1920 roku, odrzu- cili pomoc Związku Radzieckie- go.

Rząd radziecki zajmował zu- pełnie inne stanowisko wobec Polski i narodu polskiego. Pro- wadził on w stosunku do Polski politykę pokoju, politykę do- brych stosunków sąsiedzkich, politykę poszanowania suweren- nych praw narodu polskiego.

Demaskując zdradziecką poli- tykę burżuazji polskiej, Lenin w r. 1920 pisał: „Mówimy towarzy- szom w Polsce, że strzeżemy jej wolności tak samo, jak wolności każdego innego narodu, że ro- botnik i chłop, którzy doznali u- cisku caratu, dobrze wiedzą, czym był ten ucisk“ (Dzieła, tom XXV, str. 58)“.

Polityka zaprzędanej zagranic- nym kapitalistom sanacji unie- możliwiła ustalenie przyjaznych stosunków między ZSRR a Pol- ską i doprowadziła kraj do wrze- śnia 1939 roku. Jak wiadomo, w latach drugiej wojny światowej „gwarantujące“ niezawisłość Pol- ski burżuazyjne rządy Anglii i Francji, a także rząd USA, nie przedsięwzięły żadnych kroków, aby okazać realną pomoc narodo- wi polskiemu. Naród polski zo- stał wyzwolony przez Armię Ra- dziecką.

IDEE LENINA ZWYCIĘŻYŁY.

W toku wojny przeciwko za- borcom niemieckim ustaliły się szczerze przyjacielskie stosunki między narodami radzieckim a polskim. Armia Radziecka wype- dziła z Polski okupantów faszy- stowskich, obroniła naród polski przed groźbą anglo - amerykań- skiej interwencji, dopomogła Pol- sce wrócić na swe odwieczne zie- mie na Zachodzie.

Milijący wolność naród polski po raz pierwszy w swych dziejach wywalczył prawdziwą niepodle- głość i obecnie buduje szczęśliwą promienną przyszłość. Uskrzydla- ją go do nowych osiągnięć na polu pracy, do nowych sukcesów w budownictwie socjalistycznym zwycięskie idee Lenina, którego wielkie dzieło kontynuują Józef Stalin.

B. L.

MAKSYM TANK

CHATA GÓRALSKA

We dnie i w nocy
huczy Poroniec
błękitną falą
tlucze w urwiska,
suknią z granitu
szumi i dzwoni,
radosnym grzmotem
na skały pryska.

Blyszczące w górze
tatrzańskie szczyty
odbija w sobie
barwista fala.
Smreków i limb
cieniami okryta
stoi na wzgórze
chata górala.

Chata góralska,
jakich w tym kraju
orleś swobody
stoi nicmało,
tak samo zębry
sosnowe mają,
taki sam pulap
we wzorach całej.

Ale i czemuż to
do tej chaty,
pod tę powałę,
do tego progę
z krajów dalekich,
z całego świata
ludzie bez przerwy
zdzają drogą?

Tutaj przed laty
żył Lenin wielki,
wszystko tu o nim
mówi i śpiewa:
i każdy gazda,
i rzeki bełkot,
i wicher halny,
i szary Giewont.

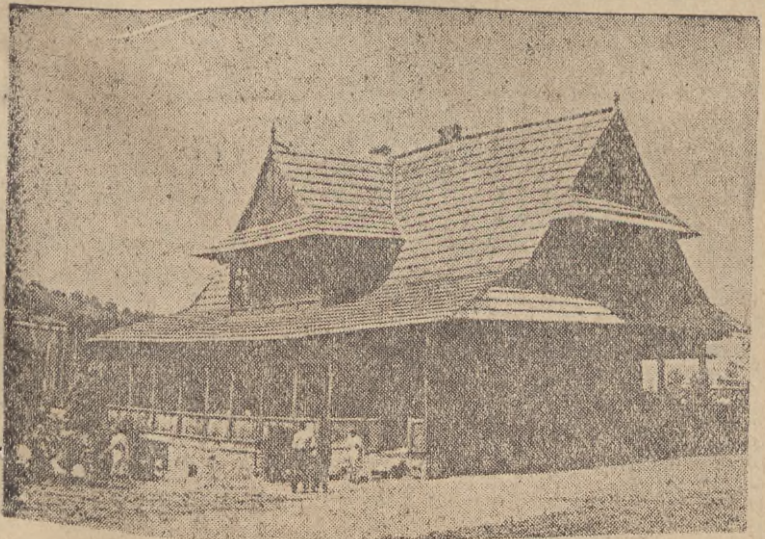
Gazda przypomni
sobie człowieka,
co kochał wolność,
kochał braterstwo,
którego twarzę
najdalsze wieki
już nie odbiorą
góralskim sercom.

Strumień opowie,
jak Lenin słuchał
fal jego śpiewnych,
a wicher halny
powie, jak światu
niósł w zawieruchach
myśl jego, niczym
burzę nawalną.

Giewont opowie
o tym, jak Lenin
na Wschód daleki
patrzył, ze szczytu,
widząc przez chmury,
jak w oddaleniu
nad krajem pali się
czerwień świtu.

Stoi na wzgórze
chata górala,
smarki i limby
dźwięczą jak struny,
śnieg się na turniach
biało zapala
i dniem i nocą
Poroniec szumi.

Z białoruskiego przełożył
Robert Stiller

Budynek Muzeum Lenina w Poroninie.

